

Lesmi i poliami, čo stvoril nas vek,
V myšliach davnych pochovany je des,
Cez sedla hor, hmlistych Karpat hrebene,
Putuje v diaľ nadej vzbudena dnes,

A stovky orlov, čo kruzia vo vysinach,
Jej vzdava poctu, ticha dostojnosť vnich,
Aj tie uz znaju to, čo ini tusia len,
Ze vykriku predchadza nebadany vzdych,

A zutrap osidiel, hoc raz uz zronene,
Teraz sa prebudza apovstava spať,
Do vekov vryte runy slovanskyh čias
Toho navrat teraz kazdy zna uvidieť!

O, povstaň Fenix slovansky a leť,
Nase duse zufaju zas teba uvidieť,
A duby tisicročne v zivot preber nam zas,
Nech Perun vzkriesi nas čas...

Predlho čakal titan ukryty vnas,
Udy mu zoslably, hoc silny sa zda,
Reťaze vsak pretrha, nech slovansky rod,
Utrapy otroctva nikdy viac nespozna

A synov nasich nikto viac uz nesputa,
Sťa orly hrde oni budu sa niesť
A večne posvatne v usiach ti bude znieť:
"Ja nikdy nezradim svoj rod asvoju česť!"

O, povstal Fenix, kletu kridla rozprestrel,
Vtej chvíli kazdy vedieť lietať len chcel
Z tych dubov tisicročnych počul si hlas:
Dnes Perun vzkriesil nas čas!

Paslo dievča pavy v tom zelenom haji,
Prisli k nemu dva mladenci: "poď ty dievča s nami!"
"Kebych s vami jela, kam bych pavy dala,
Pustim ich ja dolinami a ja pojdem s vami!"